

TOEN

Het koor werd in 1999 opgeheven.

Legendarisch jongenskoor

Alles was heus niet beter in de jaren 60, 70 en 80, maar misschien wel veel leuker! In deze rubriek halen we bijzondere herinneringen op. Vandaag: zingen bij jongenskoor Cantasona.

door Marjolein Schipper

De keuze was vroeger voor jongens heel simpel in het katholieke Boxtel: of je werd misdienaar of je ging zingen in Cantasona, het jongenskoor van de Heilig Hartparochie.

Hans Mestrum en Hans Kerremans kozen voor dat laatste, want ze waren avontuurlijk aangelegd. Cantasona, een koor dat naam in heel Nederland en zelfs daarbuiten maakte, bood van alles: optredens in het buitenland, een zomerkamp en vriendschappen voor het leven.

Het openingslied van het radioprogramma De Zingende Kerk

was het *Ave Maria* van Jacob Arcadelt, gezongen door Cantasona. „We hebben Elly Ameling en Christine Spierenburg mogen begeleiden”, vertelt Hans Kerremans. Zes jaar was hij koorlid, van 1950 tot 1956.

Jongens- of knapenkoren bestaan nog steeds. Aangezien jongensstemmen nog niet volwassen ontwikkeld zijn, zingen ze sopraan of alt. Het gebruik van louter mannelijke stemmen is ontstaan in Rome, waar alleen mannen in de Sixtijnse Kapel mochten zingen.

„Je werd bij Cantasona ook echt opgeleid van aspirant-zanger tot volleerd cantor. Er wer-

den lessen op de muziekschool gegeven en ter afronding kreeg je een getuigschrift”, vertelt Hans Kerremans. „Regelmatig zongen we voor de radio en later voor de televisie.”

Kregen de jongens de baard in de keel, rond hun dertiende, dan was het afgelopen. Hans Mestrum: „Dan kon je lid worden van de Caba Club dat stond voor Catasona Baard Club. Zo bleef je toch bij het koor betrokken.”

Kerremans was lid van 1952 tot 1958. „Ik herinner me vooral de twee lange missen tijdens de kerstnacht. Na afloop kreeg je twee warme worstenbroodjes. Héérlijk.”

Westrum vult aan: „Je leerde ook discipline. Want het was de bedoeling dat het koor stil was en stil zat, geen gedonderjaag.”

Beiden kwamen als kind voor het eerst in het buitenland via het koor: in Duitsland, maar ook in Frankrijk (Parijs) en België. „In de jaren vijftig was het natuurlijk uitzonderlijk om de grens over te gaan”, zegt Hans Westrum. „We

Veel leden van Boxtels jongenskoor Cantasona maakten een zeldzame buitenlandse trip.

gingen met een grote bus of met een paar van die volgestopte Volkswagenbusjes.”

Het in 1943 opgerichte koor moest vanwege gebrek aan belangstelling in 1999 stoppen. Vorig jaar werd vanwege het 75-jarig bestaan een reünie gehouden. Kerremans: „Rare gewaarwording om mensen die je zestig jaar niet hebt gezien, weer de hand te schudden. Maar al snel leek het alsof er geen tijd

was verstreken. Nadien hebben we afgelopen zomer nog twee keer als gelegenheidskoor optreden, onder meer bij de Bloedprocessie in het Belgische Hoogstraten.”

De koortijd had langdurige invloed, zo bleek tijdens de reünie. Een heleboel oud-koorleden zijn professioneel werkzaam in de muziek!

Volgende week: schoudervullingen. Ook zo heerlijk voor aapgelopen? Stuur uw herinneringen plus foto naar toen@telegraaf.nl

De reünie in 2018: „Alsof er geen decennia waren verstreken.”

Dit mag nooit weg!

De oma van Sylvia de Lelij had dit ingewikkeld ogende apparaat altijd klaarstaan als Sylvia op zondag met haar ouders kwam koffiedrinken. „Ik mocht er altijd de slagroom mee kloppen. Pas later kwam ik erachter dat het een mayonaissemaker is.” Het apparaat moet flink oud zijn, want het geboortjaar van Sylvia's oma is 1900.

HOE
FOTOS ANIPAK/ANDRASE HOOGTE